

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ — ਨੰਬਰ ਅੱਠ

ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਜਨਮ

Jeff Pippenger

2023-10-31

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਇਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕ ਪੀੜਨਕਾਰੀ ਸੱਤਾ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਵੱਧਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹ ਦਸ ਰਾਜੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਜ਼ਬੇਲ, ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ, ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸੱਬਤ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਤਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।” Testimonies, volume 6, 18.

ਮਹਾਂ-ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਬੰਧੀ ਲੜਾਈ ਤਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਡਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਉਸ ਖਾਈ ਦੇ ਪਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦੇ ਪਾਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਤਮਵਾਦ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਿਹਰੇ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਗਣਤੰਤਰਕ ਸਰਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਝੂਠਾਂ ਅਤੇ ਭ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਦਭੁੱਤ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਹੈ।” Testimonies, volume 5, 451.

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਤ ਲੋਕ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਭਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਮਾਪ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ‘ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮਤਿਆਗ’ ਦਾ ਲੇਖਾ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸ਼ਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਧਰਮਤਿਆਗ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।” Review and Herald, May 2, 1893.

ਮੂਰਖ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਢਾਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹੋਰ ਭੇੜਾਂ ਦੀ ਟੋਲੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁਤਾਈ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਉਸ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਸ਼ ਉਲਟੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ ਏਦੋਮ, ਅਤੇ ਮੋਆਬ, ਅਤੇ ਅੰਮੋਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ। ਦਾਨੀਏਲ 11:41।

ਇਸਲਾਮ ਅਚਾਨਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰ੍ਹੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਹਾਇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਉੱਡਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਏ, ਹਾਏ, ਹਾਏ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਉੱਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ

ਕਾਰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਵੱਜਣਾ ਹੈ! ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 8:13.

ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਓੜੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਨਾਲ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਚਰਜ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ; ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਓੜੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬਾਰਾਂ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਟ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਕੇ ਜਣਮ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਚੀਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਣਨ ਲਈ ਤੜਫਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਚਰਜ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਾਲ ਅਜਗਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਮੁਕਟ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁੱਛ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ: ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਸੀ ਜੋ ਜਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਜੰਮੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਣਿਆ, ਜੋ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ: ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕੋਲ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 12:1-5.

ਉਹ ਚੰਦਰਮਾ ਉੱਤੇ ਖੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਤਾਰੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਤਾਰੇ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਚੇਲੇ ਹਨ, ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਪ੍ਰੇਰੀ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ, ਜੋ ਚੇਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰੀ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਚੇਲੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰੀ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸਤਰੀ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਉਹ "ਪੁਰਖ ਬਾਲਕ" ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਉਠਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਔਰਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਤ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਤਦ ਉਹ ਹੋਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਸ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਜਣੇ ਦੇ ਦੁੱਖ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਜਣਿਆ; ਉਸ ਦੀ ਪੀੜਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਉਬਰੀ। ਐਹੋ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਿਸ ਨੇ ਸੁਣੀ ਹੈ? ਐਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਸ ਨੇ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ? ਕੀ ਧਰਤੀ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇਗੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਕੌਮ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਜਨਮ ਲਵੇਗੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਿਓਨ ਨੂੰ ਜਣੇ ਦੇ ਦੁੱਖ ਉੱਠੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਣ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਜਣਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਜਣਨ ਨਾ ਦਿਵਾਂ? ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਮੈਂ ਜਣਨ ਦਿਵਾਂ, ਅਤੇ ਗਰਭ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂ? ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਇਆ 66:7-9।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਕੌਮ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੌਮ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਪੁਰਖਾ ਬਾਲਕ" ਯਿਸੂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ "ਪੁਰਖਾ ਬਾਲਕ" ਹਨ, ਜੋ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਜਣੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਕੀਆਂ ਮੁਰਦਾ ਹੱਡੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਪਸ਼ੂ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਪਾਉਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣਗੀਆਂ ਜੋ "ਪੁਰਖਾ ਬਾਲਕ" ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਜਣੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਜਣੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਸਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਰ "ਬੱਚਿਆਂ" ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਗਦੀ ਨਦੀ ਵਾਂਗ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਵਾਰੀ ਲਹਿਰ ਵਾਂਗ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜਣੇ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸਤਰੀ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੁੜਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਜਨਮੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਗਰਮੀ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੀ ਕਟਾਈ ਦੀ ਮਹਾਨ ਇਕੱਠ ਵਜੋਂ ਹਨ।

ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ, ਹੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ ਸਭ; ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਓ, ਹੇ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਸੋਗ ਕਰਦੇ ਹੋ: ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਪੀਓ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੋ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਭਰਪੂਰਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁੱਧ ਕੱਢੋ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਵਾਂਗ ਵਗਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਉੱਫਣਦੇ ਹੋਏ ਨਹਿਰ ਵਾਂਗ; ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਧ ਪੀਓਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕੇ ਜਾਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘੁੱਟਣਾਂ ਉੱਤੇ ਝੁਲਾਏ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਮਿਲੇਗੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਅਨੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਘਾਹ ਵਾਂਗ ਫੁੱਲਣ-ਫਲਣ ਲੱਗਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਉੱਤੇ। ਯਸਾਯਾਹ 66:10-14।

ਜੇ ਲੋਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਲਈ "ਵਿਲਾਪ" ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ ਆਹਾ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਮੋਹਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ "ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਕੰਮ" ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪਲ ਹਨ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਵੱਸਦੀ ਹੈ, ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਦਾ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲੀ, ਪਾਪਮਈ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਖਣਗੇ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸੁਥਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਨਬੀ ਦੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਲਵਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰੂਪਕ ਹੇਠ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੰਹਾਰ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੂਤ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਮਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਦੀ ਦਵਾਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ, ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾ ਦੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਭ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਏ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ।" Testimonies, volume 3, 266.

ਜੇ ਲੋਕ "ਉਸਾਹੇ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ" ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਕਤਲ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ, ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਹੁਕਮ ਇਹ ਹੈ: 'ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ, ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਅ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਨ।' ਇਹ ਹਾਅ ਭਰਨ ਵਾਲੇ, ਰੋਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ; ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤੇਬਾ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਿਮਾਣੇ ਕੀਤੇ। ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਇਸਰਾਏਲ ਤੋਂ ਹਟ ਗਈ ਸੀ; ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ।

"ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਹ ਨਿਮਰ, ਸਮਰਪਿਤ ਅਨੁਯਾਈ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਵਿਲਾਪ, ਰੋਣ, ਤਾੜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਲੋਕ ਮੌਜੂਦਾ ਬੁਰਾਈ ਉੱਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਹਰ ਥਾਂ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਵੱਡੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧਰਮੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਮਾਂ ਅਤੇ ਬੋਲਚਾਲ ਨਾਲ ਦਿਨੋ-ਦਿਨ ਕਲੇਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਹ ਅਧਰਮ ਦੇ ਉੱਛਲਦੇ ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ੋਕ ਅਤੇ ਭੈ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਰਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਾਨ ਜੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਅਹੰਕਾਰ, ਲਾਲਚ, ਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਛਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਤਾੜਨਾ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਸੇਵਕ ਜਿੱਤ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

“ਜੇ ਵਰਗ ਆਪਣੀ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਅਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਸ਼ੋਕਾਤੁਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਢਣ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੋ, ਅਤੇ ਮਾਰੋ; ਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਖ ਰਹਿਮ ਕਰੇ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਕਰੋ: ਬੁੱਢਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਦੇਹਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਨਿੱਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਾਤ ਕਰੋ: ਪਰ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਜਾਓ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰੋ। ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਢੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਵਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਨ।”

“ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ—ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਘਾਟ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੱਡੀ ਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਰਖਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮਤ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਭਲਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੁਰਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਦੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਇਆਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ’ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੁਰਹੀ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੁੰਗੇ ਕੁੱਤੇ, ਜੋ ਭੌਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਯਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਗਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਕੁਆਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਨੰਨੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।” Testimonies, volume 5, 210, 211.

ਯਸਾਯਾਹ ਚਾਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਗੁਣੇਪਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ—ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੂਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਗੁਣਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਕ ਹੈ: “ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ।”

ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੋਪ-ਭਰੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:8.

ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਦੋ ਬਾਈਬਲੀ ਪਤਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵੀ ਦੋ ਬਾਈਬਲੀ ਪਤਨ ਹਨ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇਹ ਚਾਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬਲਵੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ, ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗੜ੍ਹ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣ ਗਈ ਹੈ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:2.

ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਵਜੋਂ ਡਿੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਬੇਲਸ਼ਜ਼ਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਡਿੱਗਿਆ। ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ 1798 ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪਤਨ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਵਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਹਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਟਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੇਹਰਾਪਣ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਦੇਹਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਲਈ ਹੋਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਾਰਣ ਵੀ ਹਨ।

ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ, ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਥਾ, ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਦੇਹਰੇਪਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

“ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਢਾੜਸ ਦਿਓ, ਢਾੜਸ ਦਿਓ,” ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ। “ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਲੜਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਖਿਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਪਾਇਆ ਹੈ।” ਯਸਾਯਾਹ 40:1, 2.

ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅੰਸ਼ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਉਸ ਪੱਖ ਬਾਰੇ, ਜੋ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ, ਇਤਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦਾ ਅੰਸ਼। ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮਸੀਹ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਦਸਤਖ਼ਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਬਚਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਆਕਾਸ਼ ਮੇਰਾ ਸਿੰਹਾਸਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪੀੜੀ ਹੈ; ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਘਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਥਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਹੀ ਹੱਥ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲ ਨਿਹਾਰਾਂਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਵੱਲ ਜੋ ਦੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਆਤਮਾ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਕੰਬਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਬੈਲ ਵੱਢਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੋਵੇ; ਜੋ ਮੇਮਣਾ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਗਰਦਨ ਵੱਢਦਾ ਹੋਵੇ; ਜੋ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸੂਰ ਦਾ ਲਹੂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ; ਜੋ ਧੂਪ ਸਾੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਵਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾ ਸੀ। ਯਸਾਯਾਹ 66:1-4.

ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਘਰ ਬਣਾਇਆ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦਾ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸਭਾਘਰ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਜੋ “ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਕੁਚਲੇ ਹੋਏ ਆਤਮਾ ਵਾਲੇ” ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ “ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹਨ।” ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਕੰਬਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਇਕ ਹੋਰ ਵਰਗ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੁੱਧ ਭੇਟਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਰਾਹ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਉਸ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜੋ ਅਸੁੱਧ ਭੇਟਾਂ ਚੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਘਰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਜਾੜ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਭੇਦ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਹੈ—ਬੁੱਧਵਾਨ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਅੱਗੇ ਕੰਬਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੂਰਖ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਭਰਮ ਨੂੰ ਚੁਣੇਗਾ; ਉਹੀ ਭਰਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ “ਝੂਠ” ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਝੂਠ” ਐਡਵੇਂਟਵਾਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ 1863 ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਡਵੇਂਟ ਇਤਿਹਾਸ ਭਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਝੂਠ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ

ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਨੀਹ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਝੂਠਾ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਸੱਚੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ "ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ" ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਛਿਆਸਠ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਚਾਲੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟਿਕਰਤਾ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਅੱਗੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ; ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, "ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇ"; ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲਾਹਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਮੰਦਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼, ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਚੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 66:5, 6.

1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ, ਮਿੱਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚਲਹੇਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਹ 1844 ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਚਲਹੇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਆ ਕੇ ਉਸ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇ। ਪਤਰਸ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ "ਆਤਮਿਕ ਘਰ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ "ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ," ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ "ਧੰਨ" ਹਨ। ਉਹੀ ਝੰਡਾ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਝੰਡਾ "ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਹੋਏ" ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਮੂਰਖ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ "ਸੱਚਾਈ" ਹੈ।

ਉਹ ਤਿੰਨ ਆਵਾਜ਼ਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਹੋਰ ਵਰਗ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, "ਸ਼ਹਿਰ" ਤੋਂ, "ਮੰਦਰ" ਤੋਂ, ਅਤੇ "ਪ੍ਰਤਿਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭੂ" ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। "ਸ਼ਹਿਰ" ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ "ਆਵਾਜ਼" "ਕੋਲਾਹਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼" ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ "ਕੋਲਾਹਲ" ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦਾ ਦਿਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਇਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਇੱਕੋ ਥਾਂ ਇਕੱਠੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਬਲਵਾਨ ਪਵਣ ਦੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜੀਭਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਆ ਟਿਕੀ। ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:1-3।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਅਧਿਆਇ ਦੋ, ਪਦ ਦੋ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਧੁਨੀ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਸ਼ੋਰ" ਅਤੇ "ਅਫ਼ਵਾਹ" ਹੈ। "ਅਫ਼ਵਾਹ" ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ "ਧੁਨੀ" ਜਾਂ "ਸ਼ੋਰ" ਜੋ "ਸ਼ਹਿਰ" ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, "ਇੱਕ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਵਾ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੋਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼," ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਉਹ "ਅਫ਼ਵਾਹ" ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਾਂਤਵਨਾਦਾਤਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਉਸ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੀਆਂ "ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰੀ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਦੋਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਉਸ "ਆਵਾਜ਼" ਨੇ, ਜਿਸ ਨੇ "ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ" ਲਈ ਰਸਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਸੰਦੇਸ਼ "ਪੁਕਾਰੇ।" ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ "ਪੁਕਾਰੇ।" ਕਰਤੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਧੁਨ" ਜਿਸ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਆਤਮਿਕ "ਘਰ" ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ "ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹਵਾ" ਸੀ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਸੈਂਤੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਸੀ।

ਨਗਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਲਾਹਲ ਦੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼, ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਚੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 66:6.

ਉਸ ਗਲੀ ਤੋਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਦਾਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ "ਆਵਾਜ਼" ਨੂੰ, ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ, ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ, ਜੋ ਉਹ ਮੰਦਰ ਹੈ ਜੋ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰੰਭਿਕ ਗਤੀ ਵਿੱਚ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਚਾਲ ਤੀਜੀ "ਆਵਾਜ਼" ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਬਦਲਾ ਚੁਕਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਬਣਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ, ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ, ਮੱਧਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਲੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਦ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸੱਚ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਘੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ!

ਜਿਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ, ਯਸਾਯਾਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਕੌਮ ਦੇ ਜਨਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਪੀੜ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ; ਉਸ ਦੀ ਵੇਦਨਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੁਤ ਹੋ ਗਈ। ਐਸੀ ਗੱਲ ਕਿਸ ਨੇ ਸੁਣੀ ਹੈ? ਐਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸ ਨੇ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ? ਕੀ ਧਰਤੀ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਾਈ ਜਾਵੇਗੀ? ਜਾਂ ਕੀ ਇੱਕ ਕੌਮ ਇਕੋ ਵਾਰ ਜਨਮ ਲਵੇਗੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਿਓਨ ਨੂੰ ਪੀੜ ਲੱਗੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਜਨਮ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਆਂ? ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਮੈਂ ਜਨਮ ਕਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਰਭ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂ? ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ।
ਯਸਾਯਾਹ 66:7-9.

ਜੇ ਕੌਮ ਔਰਤ ਦੀ ਪੀੜਾ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ—ਮਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੁੱਕੀ—ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇ ਗਵਾਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਤਦ ਉਹ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਡਰ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ, ਸੁੱਕੇ, ਮਾਰੇ ਗਏ ਦੇਹ ਇੱਕ ਕੌਮ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਕੌਮ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਮਰੀਆਂ, ਸੁੱਕੀਆਂ "ਹੱਡੀਆਂ" ਨੂੰ "ਘਾਹ ਵਾਂਗ ਫੁੱਲਣ-ਫਲਣ" ਦੇਵੇਗਾ।

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ, ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਓ, ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ: ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਚੁੱਸੋ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੋ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੁੱਧ ਕੱਢੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਨਾਲ ਪਰਮ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਦਰਿਆ ਵਾਂਗ ਵਿਸਤਾਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵਗਦੇ ਨਾਲੇ ਵਾਂਗ; ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਸੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕੇ ਜਾਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘੁੱਟਣਾਂ ਉੱਤੇ ਝੁਲਾਏ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਪਾਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਅਨੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਘਾਹ ਵਾਂਗ ਫੁੱਲਣ-ਫਲਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਵਾਸਤੇ। ਯਸਾਯਾਹ 66:10-14।

ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਵਰਣਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਉੱਥੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਸੀ—ਸਾਂਤਵਨਾਦਾਤਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾਲ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਬ ਬਵੰਡਰ ਵਾਂਗ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕ੍ਰੋਧ ਪ੍ਰਚੰਡਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਝਿੜਕੀ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਨਾਲ ਉਤਾਰੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ। ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਰੁੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੂਰ ਦਾ ਮਾਸ, ਅਤੇ ਘਿਣੌਣੀ ਵਸਤੂ, ਅਤੇ ਚੂਹਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਖਣਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 66:15-18.

ਮੂਰਖ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਜੋ ਅਦਨ ਦੇ "ਬਾਗ" ਦੇ "ਵਿਚਕਾਰ" ਵਾਲੇ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ "ਰੁੱਖ" ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਅਸੁੱਧ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਵਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਉਹ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਏ। ਉਹ ਹੋਰ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ "ਨਿਸ਼ਾਨ" ਹੋਣਗੇ। ਇਹ "ਨਿਸ਼ਾਨ" ਹੀ "ਝੰਡਾ" ਹੈ, ਜੋ ਸਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸੱਬਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ, ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਵਾਚਾ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਦਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਉਹ ਵਿਸਰਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਕੁਚ 31:16, 17.

ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੇਵਲ ਨਾਮ-ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉਸ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਜੋ ਤੱਤ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸੱਚਾਈ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਾਇਮ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਬਚ ਨਿਕਲਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕੌਮਾਂ ਵੱਲ ਭੇਜਾਂਗਾ—ਤਰਸ਼ੀਸ਼, ਪੁਲ ਅਤੇ ਲੁਦ ਵੱਲ, ਜੋ ਧਨੁੱਖ ਤਾਣਦੇ ਹਨ; ਤੂਬਾਲ ਅਤੇ ਯਾਵਾਨ ਵੱਲ; ਦੂਰਲੇ ਟਾਪੂਆਂ ਵੱਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਮੇਰੀ ਕੀਰਤੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਖੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ, ਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਲਕੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖੱਚਰਾਂ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਦੌੜਨ ਵਾਲੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਗੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨੂੰ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਲਈ ਲਵਾਂਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਨਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਗੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਤਾਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਚੰਦ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨਵੇਂ ਚੰਦ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਬਤ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਬਤ ਤੱਕ, ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਆਉਣਗੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀੜਾ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਬੁਝਾਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 66:16-24.

ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਥਾ 2023 ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਥਾ ਓਥੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇਹ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦੇ ਉਸ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਾਰਜ

ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਰਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ 'ਪਹਿਲਾਂ' ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਬਗਾਵਤ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ 'ਅੰਤ ਵਿੱਚ' ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਥਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।